2026/2467

6.11.2026.

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2026/2467

od 5. studenoga 2026.

o financijskoj naknadi za krajnje potrošače goriva i emisijskim jedinicama predanima za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Unije i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ([1]), a posebno njezin članak 30.f stavak 5.,

budući da:

(1) Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2018/2066 ([2]) utvrđena su detaljna pravila za *ex ante* utvrđivanje udjela količine puštenog goriva u djelatnosti obuhvaćenoj poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ kako bi se izbjegla predaja emisijskih jedinica za emisije koje nisu obuhvaćene tim poglavljem. Međutim, možda neće uvijek biti moguće točno utvrditi kategoriju krajnjih potrošača u svim slučajevima, posebno ako ne postoji izravna opskrbna veza između reguliranog subjekta i krajnjeg potrošača. Stoga bi se emisijske jedinice ponekad mogle predati za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive i troškovi ugljika prenijeti na krajnje potrošače za emisije iz djelatnosti koja nije obuhvaćena tim poglavljem.

(2) Kako bi se uzelo u obzir slučajeve u kojima se ne može izbjeći dvostruko računanje ili predaja emisijskih jedinica za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ, pravila o financijskoj naknadi koju države članice pružaju krajnjim potrošačima goriva trebaju se utvrditi u skladu s tom direktivom. Trebalo bi donijeti i pravila o dostavljanju podataka radi prilagodbe količine emisijskih jedinica izdanih na temelju poglavlja IV.a te direktive na razini Unije za emisijske jedinice predane za emisije koje nisu obuhvaćene tim poglavljem.

(3) Količina emisijskih jedinica koju su države članice financijski nadoknadile u iznosu većem od nule vjerojatno će biti manja od ukupnog broja emisijskih jedinica predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ iz nekoliko razloga. Prvo, države članice možda neće dodijeliti pozitivnu naknadu svim krajnjim potrošačima za emisije iz djelatnosti koja nije obuhvaćena područjem primjene poglavlja IV.a te direktive. Drugo, pri pružanju financijske naknade države članice mogu utvrditi pragove ispod kojih ne dodjeljuju pozitivnu naknadu kako bi se ograničilo administrativno opterećenje. Treće, neki krajnji potrošači možda neće zatražiti naknadu koju bi mogli primiti. Četvrto, države članice možda nemaju informacije o slučajevima kad su regulirani subjekti predali emisijske jedinice za emisije povezane s krajnjim upotrebama koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive.

(4) Ako je država članica u skladu s člankom 30.j Direktive 2003/87/EZ proširila područje primjene trgovanja emisijama na djelatnost koja nije navedena u Prilogu III. toj direktivi, to može znatno smanjiti količinu emisijskih jedinica predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive. U tom je slučaju količina emisijskih jedinica koju je ta država članica financijski nadoknadila u iznosu većem od nule vjerojatno najpouzdanija procjena količine emisijskih jedinica koje su predane za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive.

([1]) SL L 275, 25.10.2003., str. 32., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/2066 od 19. prosinca 2018. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova u skladu s Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o izmjeni Uredbe Komisije (EU) br. 601/2012 (Tekst značajan za EGP) (SL L 334, 31.12.2018., str. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

(5) Ako država članica nije proširila područje primjene trgovanja emisijama na djelatnost koja nije navedena u Prilogu III. Direktivi 2003/87/EZ, ukupan broj emisijskih jedinica predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive, koji odgovara ukupnoj količini emisijskih jedinica koje su države članice nadoknadile u bilo kojem iznosu, uključujući nulu, može se najbolje procijeniti kao razlika između verificiranih emisija prijavljenih u skladu s poglavljem IV.a te direktive i emisija CO_2 koje odgovaraju djelatnosti obuhvaćenoj poglavljem IV.a te direktive i koje su prijavljene u nacionalnim inventarima stakleničkih plinova država članica u skladu s Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]).

(6) U skladu s člankom 30.c stavkom 3. Direktive 2003/87/EZ količina emisijskih jedinica na razini Unije izdanih na temelju poglavlja IV.a te direktive prilagođava se za svaku godinu od 2029. za emisijske jedinice predane za emisije koje nisu obuhvaćene tim poglavljem.

(7) Iz toga slijedi da bi države članice svake godine Komisiji trebale dostaviti informacije radi utvrđivanja količine emisijskih jedinica na razini Unije predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a.

(8) U skladu s člankom 30.f Direktive 2003/87/EZ države članice mogu dodijeliti financijsku naknadu krajnjim potrošačima goriva ako nije bilo moguće izbjeći predaju emisijskih jedinica za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive. Kako bi se osigurao okolišni integritet sustava trgovanja emisijama iz poglavlja IV.a te direktive, takva bi naknada trebala biti razmjerna, nediskriminirajuća i usko povezana s nastalim troškovima ugljika. Metode koje države članice primjenjuju kako bi osigurale da krajnji potrošači koji ispunjavaju uvjete za financijsku naknadu snose troškove ugljika nastale zbog dvostrukog računanja ili nenamjernog obuhvaćanja trebale bi uključivati provjeru primjenjuju li relevantni regulirani subjekti standardni faktor opsega 1 u svojim odobrenim planovima praćenja, zahtjev u vezi sa standardnim faktorom opsega 1 za relevantne tokove goriva kako je utvrđeno u članku 75.l stavku 6. Provedbene uredbe (EU) 2018/2066 ili zahtjev u vezi s dokazima krajnjih potrošača.

(9) Državama članicama trebalo bi omogućiti fleksibilnost u pogledu metode za utvrđivanje količine emisija CO_2 koje treba nadoknaditi kako bi je mogle prilagoditi predmetnoj djelatnosti i vrsti prihvatljivih krajnjih korisnika te ograničiti administrativno opterećenje, pod uvjetom da metoda dovede do pouzdane procjene emisija CO_2.

(10) Države članice trebale bi odrediti prihvatljivo razdoblje za financijsku naknadu kako bi je prilagodile predmetnoj djelatnosti i vrsti krajnjih potrošača. Prihvatljivo razdoblje moglo bi biti na mjesečnoj, tromjesečnoj ili polugodišnjoj osnovi, ali ne bi smjelo biti dulje od jedne kalendarske godine kako bi ostalo usklađeno s godišnjim ciklusom sustava EU-a za trgovanje emisijama i kako bi se ograničilo opterećenje krajnjih potrošača u djelatnosti koja nije obuhvaćena poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ.

(11) U skladu s člankom 30.f stavkom 5. Direktive 2003/87/EZ izračun financijske naknade za krajnje potrošače goriva temelji se na prosječnoj cijeni emisijskih jedinica na dražbama u relevantnoj godini izvješćivanja. Cijena ugljika za određivanje naknade trebala bi biti prosječna cijena u prihvatljivom razdoblju koje odredi predmetna država članica u kojem su krajnji potrošači kupili gorivo. To znači da bi države članice prosječnu cijenu ugljika trebale koristiti tijekom razdoblja u kojem krajnjim potrošačima omogućuju podnošenje zahtjeva za naknadu, na primjer na mjesečnoj, tromjesečnoj ili godišnjoj osnovi.

(12) Kako bi se ograničilo opterećenje za krajnje potrošače u djelatnosti koja nije obuhvaćena poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ, financijsku naknadu trebalo bi osigurati u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine prihvatljivog razdoblja.

([3]) Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetskom unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uredaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

(13) Kako bi Komisija pratila primjenu članka 30.f stavka 5. Direktive 2003/87/EZ i primjenu ove Provedbene uredbe, države članice trebale bi svake godine izvješćivati o financijskoj naknadi koju su osigurale.

(14) Mjere propisane ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za klimatske promjene,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „krajnji potrošač" za potrebe financijske naknade znači svaka fizička ili pravna osoba koja je krajnji korisnik goriva kako je definirano u članku 3. točki (af) Direktive 2003/87/EZ za djelatnost koja nije obuhvaćena poglavljem IV.a te direktive;

2. „dvostruko računanje" znači predaja emisijskih jedinica od strane reguliranih subjekata kako bi se u potrošnju pustila goriva za upotrebu u djelatnosti iz Priloga I. toj direktivi;

3. „nenamjerno obuhvaćanje" znači predaja emisijskih jedinica od strane reguliranih subjekata kako bi se u potrošnju pustila goriva iz djelatnosti koja nije navedena ni u Prilogu I. ni u Prilogu III. Direktivi 2003/87/EZ niti podliježe jednostranom proširenju u skladu s člankom 30.j te direktive;

4. „financijska naknada" znači naknada krajnjem potrošaču u bilo kojem iznosu, uključujući nulu, za troškove ugljika nastale u vezi s emisijskim jedinicama izdanima na temelju poglavlja IV.a Direktive 2003/87/EZ i predanima u slučajevima dvostrukog računanja ili nenamjernog obuhvaćanja;

5. „prihvatljivo razdoblje" znači razdoblje u kojem je gorivo, kako je definirano u članku 3. točki (af) Direktive 2003/87/EZ, kupljeno i za koje krajnji potrošač može zatražiti naknadu na temelju učestalosti podnošenja zahtjeva za naknadu koju je definirala država članica ili, za djelatnost iz Priloga I. Direktivi 2003/87/EZ, na temelju razdoblja u kojem je gorivo potrošeno.

Članak 2.

Pravila za financijsku naknadu u iznosu većem od nule

1. Troškovi ugljika krajnjih potrošača koji ispunjavaju uvjete za primanje financijske naknade moraju proizaći iz dvostrukog računanja ili nenamjernog obuhvaćanja.

2. Metoda za određivanje financijske naknade temelji se na pouzdanoj procjeni emisija CO_2 krajnjih potrošača koje su naplaćene.

3. Cijena po toni CO_2 za financijsku naknadu je prosjek cijene na dražbama koje se provode u prihvatljivom razdoblju u skladu s delegiranim aktima donesenima na temelju članka 10. stavka 4. Direktive 2003/87/EZ za emisijske jedinice izdane na temelju poglavlja IV.a te direktive.

4. Države članice osiguravaju da se financijska naknada pruža na temelju objektivnih, nediskriminirajućih i transparentnih kriterija te da krajnji potrošači koji djeluju u istom sektoru i u istoj su situaciji primaju financijsku naknadu pod istim uvjetima.

5. Prihvatljivo razdoblje za pružanje financijske naknade ne smije biti dulje od jedne kalendarske godine.

6. Ako ispunjavaju uvjete za financijsku naknadu, krajnji potrošači primaju tu naknadu u kalendarskoj godini nakon godine prihvatljivog razdoblja.

Članak 3.

Izvješćivanje o financijskoj naknadi

Države članice svake godine Komisiji dostavljaju informacije o financijskoj naknadi u formatu utvrđenom u Prilogu I. Godišnja izvješća dostavljaju Komisiji do 30. lipnja u godini nakon godine pružanja financijske naknade.

Članak 4.

Količina emisijskih jedinica predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ

1. Ako država članica nije proširila područje primjene trgovanja emisijama na djelatnost koja nije navedena u Prilogu III. Direktivi 2003/87/EZ, godišnja količina emisijskih jedinica predanih u toj državi članici za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a te direktive, koja odgovara ukupnoj količini emisijskih jedinica nadoknađenih u bilo kojem iznosu, uključujući nulu, utvrđuje se kao razlika verificiranih emisija prijavljenih u skladu s člankom 30.f stavkom 2. te direktive i emisija CO_2 koje odgovaraju djelatnosti iz Priloga III. Direktivi 2003/87/EZ izračunano na temelju emisija prijavljenih u skladu s člankom 26. Uredbe (EU) 2018/1999.

2. Od 2030. države članice do 30. lipnja svake godine izvješćuju Komisiju o podacima o emisijama potrebnima za izračun emisija CO_2 koje odgovaraju djelatnosti obuhvaćenoj poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ, u skladu s predloškom iz Priloga II., počevši s podacima za 2028.

Za podnošenje podataka o emisijama iz prvog podstavka države članice koriste metodološke smjernice i elektroničke obrasce ili posebne formate datoteka koje osigurava Komisija.

Ako godišnje izvješće nije dostupno ili je nepotpuno do roka iz prvog podstavka, količina emisijskih jedinica za to izvješće određuje se na temelju metodoloških smjernica Komisije.

3. Država članica koja je jednostrano proširila djelatnost iz Priloga III. Direktivi 2003/87/EZ na temelju članka 30.j te direktive izuzeta je od obveze utvrđene u stavku 2. ovog članka pod sljedećim uvjetima:

(a) prosječne emisije za 2016., 2017. i 2018. iz dodatnih djelatnosti koje podliježu sustavu EU-a za trgovanje emisijama u predmetnoj državi članici u skladu s člankom 30.j Direktive 2003/87/EZ predstavljaju količinu emisija koja je barem jednaka nacionalnim emisijama CO_2 u oznaci kategorije izvora 1A4c za te godine;

(b) predmetna država članica uspostavila je i zadržava mjeru za pružanje financijske naknade u iznosu većem od nule za dvostruko računanje. Izuzeće iz prvog podstavka primjenjuje se na dostavljanje podataka za godine nakon odobrenja jednostranog proširenja.

U slučaju jednostranog proširenja djelatnosti u skladu s prvim podstavkom i ako su ispunjeni uvjeti iz točaka (a) i (b), godišnja količina emisijskih jedinica predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ utvrđuje se na temelju ukupne količine emisija za koje je predmetna država članica pružila financijsku naknadu u iznosu većem od nule i o kojima se izvješćuje u skladu s člankom 3. ove Uredbe.

4. Država članica koja je jednostrano proširila djelatnost iz Priloga III. Direktivi 2003/87/EZ na temelju članka 30.j te direktive izuzeta je od obveze utvrđene u stavku 2. ovog članka. To se izuzeće primjenjuje na dostavljanje podataka za godine nakon odobrenja jednostranog proširenja i pod sljedećim uvjetima:

(a) dodatna djelatnost koja podliježe sustavu EU-a za trgovanje emisijama u predmetnoj državi članici u skladu s člankom 30.j Direktive 2003/87/EZ ne uključuje poljoprivredne djelatnosti obuhvaćene oznakom kategorije izvora 1A4c;

(b) predmetna država članica zatražila je standardni faktor opsega 1 u smislu članka 75.l stavka 6. Provedbene uredbe (EU) 2018/2066 za sve tokove goriva u poljoprivrednim djelatnostima obuhvaćenima oznakom kategorije izvora 1A4c;

(c) predmetna država članica uspostavila je i zadržava mjeru za pružanje financijske naknade u iznosu većem od nule za dvostruko računanje.

U slučaju jednostranog proširenja djelatnosti u skladu s prvim podstavkom i ako su ispunjeni uvjeti iz točaka (a), (b) i (c), godišnja količina emisijskih jedinica predanih za emisije koje nisu obuhvaćene poglavljem IV.a Direktive 2003/87/EZ utvrđuje se na temelju i. ukupne količine emisija iz djelatnosti koja nije obuhvaćena oznakom kategorije izvora 1A4c za koju je isplaćena financijska naknada u iznosu većem od nule i o kojoj se izvješćuje u skladu s člankom 3. ove Uredbe; te ii. količine emisija CO_2 prijavljene pod oznakom kategorije izvora 1A4c za relevantnu godinu u okviru nacionalnog inventara stakleničkih plinova u skladu s Uredbom (EU) 2018/1999.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. studenoga 2026.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOG I.

INFORMACIJE O FINANCIJSKOJ NAKNADI

Informacije koje treba navesti u izvješćima iz članka 3.:

1. naziv mjere financijske naknade;
2. početni datum mjere financijske naknade;
3. djelatnost obuhvaćenu mjerom financijske naknade, uključujući odgovarajuću oznaku kategorije izvora (kako je definirana u Smjernicama Međuvladinog panela o klimatskim promjenama (IPCC) iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova) u zajedničkom formatu za izvješćivanje (CRF);
4. informacije o obliku mjere:
   (a) odgovorno nadležno tijelo;
   (b) minimalni prag(ovi) za ostvarivanje prava na naknadu;
   (c) prihvatljivo razdoblje i rok za prijavu;
   (d) opis metode za određivanje emisija CO_2;
   (e) prosječna cijena emisijskih jedinica za izračun financijske naknade za svako prihvatljivo razdoblje;
5. broj krajnjih potrošača goriva za koje je isplaćena naknada u okviru mjere u prethodnoj godini;
6. jednakovrijednu količinu emisija CO_2 financijski nadoknađenu u prethodnoj godini u iznosu većem od nule;
7. ukupan iznos financijske naknade dodijeljene u okviru mjere u prethodnoj godini.

PRILOG II.

PODACI O EMISIJAMA KOJE ODGOVARAJU DJELATNOSTI IZ POGLAVLJA IV.a DIREKTIVE 2003/87/EZ

Informacije koje treba navesti u izvješćima iz članka 4.:

1. verificirane godišnje emisije, u djelatnosti obuhvaćenoj Prilogom I. Direktivi 2003/87/EZ, iz izgaranja goriva u kategorijama izvora u zajedničkom formatu za izvješćivanje (CRF) koje nisu obuhvaćene Prilogom III. toj direktivi, uključujući emisije nastale djelatnošću obuhvaćenom Prilogom I. toj direktivi i zabilježene pod oznakama kategorija izvora u CRF-u 1B, 1C, 1A3e(i) i 1A4c;
2. godišnje emisije CO_2 iz proizvodnih procesa u kategorijama izvora u CRF-u 2 A, 2B i 2C nastale izvan djelatnosti definirane u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ;
3. godišnje emisije CO_2 iz izgaranja treseta u kategorijama izvora u CRF-u 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a i 1A4b koje ne pripadaju djelatnostima definiranima u Prilogu I. Direktivi 2003/87/EZ;
4. godišnje emisije CO_2 iz izgaranja komunalnog i opasnog otpada u djelatnosti definiranoj u Prilogu III. Direktivi 2003/87/EZ;
5. godišnje emisije CO_2 iz izgaranja goriva u postrojenjima obuhvaćenima jednakovrijednim mjerama u skladu s člankom 27. Direktive 2003/87/EZ;
6. godišnje emisije CO_2 iz izgaranja goriva zbog korištenja poljoprivrednih vozila na asfaltiranim cestama o kojima se izvješćuje u kategoriji izvora u CRF-u 1A3b;
7. godišnje emisije CO_2 iz izgaranja goriva u djelatnosti koju je predmetna država članica dobrovoljno odlučila uzeti u obzir u skladu s člankom 30.j Direktive 2003/87/EZ;
8. sve druge godišnje emisije CO_2 zabilježene u kategorijama izvora u CRF-u 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a i 1A4b koje nisu obuhvaćene opsegom djelatnosti iz poglavlja IV.a Direktive 2003/87/EZ i nisu navedene pod točkama od 1. do 7.

Oznake kategorija izvora u CRF-u definirane su u smjernicama IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova.